

عنوان مقاله:

راه های صرفه جویی انرژی در معماری ایران و انرژی های نو انرژی خورشیدی

محل انتشار:

همایش ملی سازه، راه، معماری (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

رضا شهبازی - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری

پروا - استادیار دانشگاه علوم و تحقیقات فارس

خلاصه مقاله:

در این مقاله سعی گردید تا ویژگیهای معماری سنتی ایران در اقلیم گرم و خشک بررسی شود تا بتوانیم به ارتباط معماری گذشتگان در جهت استفاده بهینه از انرژی و پایداری محیط اشاره کنیم در بررسی بناهای بومی استفاده بهینه از انرژی تجدید پذیر همچون جریان هوا نور خورشید در ساخت و سازها مدنظر تمام سازندگان بوده است مهمترین نکته در معماری جدید استفاده بیش از حد از انرژی های غیرقابل تجدید فسیلی است که علت اصلی آن به کارگیری مصالح نامناسب و حمل و نقل آنها و طراحی اشتباه بنا با بکارگیری و سایل گرم کننده و خنک کننده با توجه به شرایط اقلیمی می باشد از این رو با استفاده صحیح از مصالح بومی و تلفیق آنها با شرایط جدید ساخت و ساز و بهره گیری از تجربیات متخصصین کارآمد در امر انرژی می توان از انرژیهای قابل تجدید همچون انرژی خورشید حداکثر استفاده را برد که این امر مستلزم ایجاد زمینه همکاری میان معماران و متخصصان امر انرژی می باشد تا با بهره گیری از فناوری جدید بتوان معماری مدرن همخوان با شرایط اقلیمی هر منطقه را ایجاد نمود.

کلمات کلیدی:

اقلیم صرفه جویی - انرژی در معماری - انرژی های نو - انرژی خورشید

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/149852>

